

До вх. № 18/46 від 13 лютого 2024 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Чайкін Володимир Васильович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) окремі приписи частини третьої статті 307 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – Кодекс) *„стосовно заборони оскарження ухвали слідчого судді за результатами розгляду скарги на бездіяльність слідчого, вчинену на досудовому провадженні після закриття кримінального провадження“*.

Чайкін В.В. вважає, що передбачена окремими приписами частини третьої статті 307 Кодексу заборона оскарження ухвали слідчого судді за результатами розгляду скарги на бездіяльність слідчого, вчинену на досудовому провадженні після закриття кримінального провадження, порушує його конституційне право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, яке закріплене частиною другою статті 55 Основного Закону України. Також, на його думку, оспорювані приписи частини третьої статті 307 Кодексу не гарантують особі ефективної реалізації її конституційного права на судовий захист, не відповідають критеріям справедливості та співмірності (пропорційності), не забезпечують справедливого балансу інтересів особи та суспільства, а тому суперечать вимогам частини першої статті 55 Конституції України.